

Dato: 4.april. 2008
Kontor: Internationalt Kontor
J.nr.: 2008/4050-1077
Sagsbeh.: SBA
Fil-navn: Notat til FEU

**Notat til Folketingets Europaudvalg
om
afgivelse af indlæg i EF-Domstolens præjudicielle sag C-551/07,
Sahin**

1. Indledning

Verwaltungsgerichtshof (Østrig) har anmodet EF-Domstolen om en præjudiciel afgørelse om fortolkningen af EF-Traktatens artikel 18 og 39 samt artikel 3, stk. 1, artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, litra d, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF (opholdsdirektivet).

Sagen omhandler den situation, hvor et familiemedlem, der er tredjelandsstatsborger og som allerede før EU-borgerens ankomst til værtsmedlemsstaten opholder sig i denne, og er kommet dertil uafhængigt af EU-borgeren, under påberåbelse af EU-rettens regler om fri bevægelighed, ønsker at opnå en opholdsret.

2. Sagens faktiske omstændigheder

Sagsøgeren Deniz Sahin, der er tyrkisk statsborger og indrejst i Østrig i 2003, har status som asylansøger i Østrig. Han blev efter indrejsen i Østrig gift med en tysk statsborger, der var indrejst i Østrig på baggrund af EU-rettens regler om fri bevægelighed for arbejdskraften.

Spørgsmålet er, om EU-retten hjemler en ret til familiesammenføring i en sag som den foreliggende.

Det følger af opholdsdirektivets artikel 7, stk. 2, at retten til ophold også omfatter familiemedlemmer til en EU-borger, der ikke er statsborger i en medlemsstat, når disse *ledsager eller slutter sig til* EU-borgeren i værtsmedlemsstaten.

De østrigske myndigheder meddelte afslag på ophold efter EU-retten med henvisning til sagsøgerens status som asylansøger samt det forhold, at opholdsdirektivets regler ikke fandt anvendelse på ham, da han på tidspunktet for sin ægtefælles indrejse i Østrig allerede opholdt sig dér, hvorfor kravet om at "*ledsage eller slutte sig til*", ikke var opfyldt, jf. opholdsdirektivets artikel 7, stk. 2.

Det relevante spørgsmål er således om det nævnte krav i artikel 7, stk. 2, skal fortolkes snævert således, at der ikke kan opnås en ret til adgang på Fællesskabets område efter bestemmelsen, eller om bestemmelsen omvendt skal fortolkes udvidende. I forlængelse heraf er der endvidere anmodet om en stillingtagen til spørgsmålet om opholdets karakter i værtsmedlemsstaten, herunder om asylansøgere kan anses for at have et lovligt ophold i bestemmelsens forstand. Endelig er EF-Domstolen subsidært anmodet om at tage stilling til betydningen af EF-Traktatens artikel 18 og 39 samt Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 (ret til familieleven).

3. Den danske praksis for meddelelse af opholdsret til familiemedlemmer til EU-borgere, der udnytter deres ret til fri bevægelighed

Som betingelse for familiesammenføring efter EU-retten kræver de danske regler, at familiemedlemmet til en EU-borger i forvejen skal have et fast, lovligt ophold i et EU-land, jf. § 7, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen). Dette krav anses for opfyldt, såfremt tredjelandstatsborgeren har et forudgående fast, lovligt ophold i et EU-land, herunder Danmark.

4. De forelagte spørgsmål og regeringens stillingtagen

Udgangspunktet for regeringen er, at opholdsdirektivet ikke er til hinder for, at en medlemsstat stiller krav om et forudgående fast, lovligt ophold inden for Fællesskabet som betingelse for familiesammenføring, samt at opholdsdirektivet i den forbindelse ikke er til hinder for at opretholde et krav om, at tredjelandstatsborgeren skal have lovligt ophold inden for Fællesskabet i form af en egentlig opholdstilladelse. På denne baggrund har regeringen afgivet indlæg i sagen.